

PREMISLEK O PASIVNOSTI

O pasivnosti govorimo vsakič, ko moški ne izpolnjuje svojega poslanstva. Pasivnost je več kot lenoba. Je več kot nedejavnost. Verjeli ali ne, pasivnost je lahko videti kot napihovanje trdega fanta, zlahka pa je podobna gledanju televizije na kavču. Korenine pasivnosti segajo do vrat v moškost: do podrejanja. Kadar fant katerega koli dela svojega življenja ne podredi namenu, za katerega je bil ustvarjen, je pasiven. Ne živi v skladu s svojo poklicanostjo kot moški. To je pasivnost.

Moški mora biti pripravljen sprejeti drastične ukrepe, da bi spremenil svoje življenje, če zazna, da je zapadel v nezdravo rutino pasivnosti. Moški naredi vse, kar je potrebno, da bi naredil, kar je prav. Vsakdo lahko naredi pravo stvar, kadar je to enostavno in varno. Moški pa naredi, kar je prav, kadar je to težko, nekaj stane in je nevarno. To je tisto, kar ga odlikuje.

Berem Sveto pismo z mislijo na moško pasivnost. Zgodbe so mi takoj padle v oči. Adam je ostal pasiven v vrtu, ko je Evi dovolil, da vzame in poje sadje (1 Mz 3). Prej se nisem zavedal, da je bil pravzaprav z njo, ko jo je skušala skušnjava kače. Vedno sem domneval, da je bil prvi greh Evin, a morda je prav zato Adam v Pismu Rimljanom 5,12 pripisan kot tisti, ki je na svet prinesel greh. V njem piše: "Kakor je torej po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt, tako se je smrt razširila na vse ljudi, ker so vsi grešili.« Sprušujem se, kaj bi bilo drugače, če bi Adam stopil v bran in izpolnil svojo dolžnost, da bi zaščitil Evo.

Eli je bil do svojih sinov pasiven in ni izpolnil svoje dolžnosti, da bi jih pravilno vzgojil. Posledično so njegovi sinovi trpeli in umrli (1 Sam 1-4).

Tudi kralj David, moj svetopisemski junak že od otroštva, je dovolil, da je pasivnost povzročila opustošenje v njegovi družini. Njegov greh se ni začel z Batšebo, ampak že prej, preden je videl lepo žensko, ki se je kopala na strehi. Zgodba pripoveduje, da je bila pomlad, "ko kralji odhajajo v vojno". Čas za utrjevanje meja, tako rekoč. Potem pa nadaljuje, da je Davidova vojska služila na bojnem polju, njen vrhovni poveljnik pa je sedel na kavču v gradu. V tem, da ni vodil svojih mož s fronte, vidimo greh, ki je pripeljal do Davidovega neuspeha z Batšebo. Primerjajmo to z njenim možem Urijo, Hetitom. Kot človek z visokim čutom za čast je vedel, da vodja ne sme iskati udobja, medtem ko njegovi možje trpijo, in ni hotel spati v svoji postelji, ko ga je kralj David poklical nazaj v Jeruzalem. Predstavljajte si, kako je moral kralja Davida prepričati pogled na Urijo, ki je spal na svoji verandi (2 Sam 11-12).

Pasivnost, ki ne opravi svoje moške dolžnosti na katerem koli področju, je kot strupeni odpadki; zastruplja človekove odnose in škoduje vsemu, kar mu pride na pot.

IZKUŠNJA ENEGA IZMED NAS: Odločil sem se, da bom iz svojega življenja izsledil in odstranil vsak delček pasivnosti. Vendar si nisem predstavljal, kako zelo bo ta odločitev vse spremenila.

Prvi korak k odpravi pasivnosti v mojem življenju je bila brutalna samoocena. Usedel sem se s svinčnikom in razdelil svoje življenje na šest glavnih področij: - duhovno / - družina / - telesno / - umsko/duševno/učno / - finančni / - kariera.

Na prvi pogled sem ugotovil, da na nobenem od teh področij nisem bil popolnoma neuspešen, kar je bil začetek... in olajšanje... Sveto pismo sem bral skoraj vsak dan. Ker sem delal od doma, so me žena in otroci videli več kot večina družin. Nisem bil prekomerno težak ali brez kondicije. Bral sem več kot večina moških.

Nismo stradali ali zaostajali s plačilom računov. Moja pisateljska kariera je napredovala in se razširila na televizijo in javno nastopanje. Počutil sem se precej dobro, ko me je prešinilo: Dobro sem se počutil, ker sem se primerjal z večino moških in ne z resničnim standardom. Standard "večine fantov" ni bil moj cilj. Moj cilj je bil ničelna pasivnost, in ko sem se ozrl na svoje življenje, sem bil zgrožen, da sem skoraj povsod našel področja pasivnosti.

PODROČJA PASIVNOSTI ŠT. 1: DUHOVNA

Neuspešno sem opravljal svojo odgovornost, da sem duhovnik v svoji družini. Seveda sem se držal tišine, vendar je moja odgovornost kot moškega segala veliko dlje. Moja naloga vključuje poučevanje evangelija mojih otrok in duhovno vodenje moje družine, da bi svetu odsevala Božjo ljubezen. Na tem področju sem imel nekaj dela.

PODROČJA PASIVNOSTI ŠT. 2: DRUŽINA

Morda sem bil v hiši prisoten več kot večina moških, vendar sem, kot sem že omenil, zamenjal količino s kakovostjo. Imel sem težave z izklopom svojih delovnih možganov in s tem, da bi bil zares prisoten za svoje otroke. Moral sem se spremeniti in jim pokazati, kako zelo dragoceni so zame.

PODROČJA PASIVNOSTI #3: TELESNA

Morda nisem bil velik lenuh, vendar me je več kot desetletno sedenje za pisalno mizo začelo usmerjati v to smer. Za svoje telo nisem skrbel, kot bi moral, in sem to opravičeval skoraj kot ponos. Svoje raztezajoče se drobovje sem uporabljal kot dokaz, kako trdo sem delal. Resnica je kazala drugače; bil sem le len. Morda mi ni bilo treba izgledati kot Adonis, vendar bi moral vsaj izgledati tako, kot da mi je mar za vozilo, ki mi ga je posodil Stvarnik - edino, ki mi je bilo dano, da bi ga povelil tukaj na zemlji.

PODROČJA PASIVNOSTI #4: UMSKA

Mentalno/akademsko Večina moških po končanem študiju prebere povprečno eno knjigo na leto. Vedel sem, da moram, če hočem resno "delati kot za Gospoda" v svoji karieri, prebrati veliko več kot to. Primerjava z drugimi je bila le izgovor.

PODROČJA PASIVNOSTI ŠT. 5: FINANČNA

Iskanje pasivnosti na finančnem področju je bilo težje kot na drugih področjih mojega življenja. Naši računi so bili plačani. Dovolj dobro, kajne? Potem sem spoznal, da sem se osredotočal na to, koliko zaslužim, vendar je v financah veliko več kot to. Koliko smo dajali? Ali ne bi bila naša radodarnost boljši pokazatelj finančnega zdravja? Poleg tega je bila žena tista, ki je plačevala račune, zato sem domneval, da sva dajala vsaj desetino. Potem pa me je prešinilo: Nisem vedel, koliko dajemo. Prav tako nisem vedel, koliko vsak mesec porabimo za elektriko ali živila. Ker je bila žena oseba, ki je skrbela za podrobnosti, sem ji vedno prepuščal čekovno knjižico.

Vendar pa je ena od moških dolžnosti tudi povezava med družino in svetom. Če sem iskren, sem ženi prepuščal zbiranje računov, sam pa sem se skrival za dejstvom, da je bila ona oseba za podrobnosti. Prelomnica se je zgodila, ko sem opazil situacijo, ki je bila blizu mojega doma. Kadarkoli so nas najemniki v našem najemu poklicali, da bi nam sporočili, da bo najemnina zamujala, je vedno poklicala žena. Pogosto sem v ozadju slišal moža, ki je rekel: "Povej mi, da bom plačan naslednji petek!" Zaradi česar me je zelo mikalo, da bi ženski rekel: "Zakaj ne daš tega strahopetca moža na telefon, da mi bo sam povedal?"

Toda na nek način sem počel isto. Ko sem se poglobil v najine finance, sem videl, kako stresno je moralo biti za mojo ženo, da je vse spremljala. Ko sem nekaj potreboval in je bil na računu denar, sem to kupil. Redko sem pomislil na težak položaj, v katerem se je znašla žena, ko je morala plačati račune. A če pomislim, so se najini nesporazumi pogosto vrteli okoli denarja. Hitro je postalo jasno, da moram prevzeti finance. Sprva je bila žena jezna; zdelo se ji je, da jo odpuščam. Poskušal sem ji razložiti svoje razmišljanje, vendar se je še vedno počutila prizadeto. Vendar sem vztrajal pri svojem in čez nekaj mesecev je prišla k meni in se mi zahvalila, da sem jo razbremenil tega bremena. Ni se zavedala, kakšen stres je ta situacija povzročila v najinem zakonu, in res se zdaj le redko prepričava o denarju. Gotovo sem manj učinkovit pri pravočasnem plačevanju vsega, vendar sem vsekakor pridobil novo spoštovanje in hvaležnost za to, kar je moja žena pretrpela.

PODROČJA PASIVNOSTI #6: KARIERA

Takrat je največje razočaranje v mojem življenju izviralo iz vrhunca na katerega sem kazal kot na simbol svojega uspeha - moje kariere. Moje nezadovoljstvo je izhajalo iz nenehnih izzivov konkurenčnih vidikov - od rokov za izdajo knjig do priložnosti za nastopanje. Po vsej državi so me vabili, naj spregovorim v njihovih moških skupinah. Kako bi lahko zamudil priložnost, da bi služil drugim? Čeprav so me stiskali bližajoči se roki, sem vedel, da se moje knjige dotikajo življenj, zato je to morala biti Božja volja, kajne? Tudi televizijske oddaje, ki sem jih pripravljal, so vplivala na življenje. Toda bolj ko so se mi ponujale priložnosti, bolj sem se jih branil. Zdelo se mi je, da vsak hoče del mene.

Zdelo se mi je, da si vsak želi delček mene in da mi za najpomembnejše stvari - mojo družino, cerkev in zdravje - ostajajo le drobcji časa in pozornosti. Vsak dan se je pojavljalo toliko majhnih nujnih opravil, da sem začel verjeti, da ne morem živeti po svojih prednostnih nalogah. Ta žalostna misel je le še povečala moje nezadovoljstvo. Sčasoma je razočaranje postalo tako hudo, da ga nisem mogel več prenašati. Če se ozrem nazaj, mislim, da sem Bogu dejansko zameril in ga celo krivil, ker mi je naročil, naj živim prednostne naloge, ki so se mi zdele nemogoče. Vedel sem, da moram sprejeti drastične ukrepe, če se želim znebiti zahrbtne pasivnosti, ki se je prikradla v vsak kotiček mojega življenja. In to čim prej.

PREMISLEK IN POGOVOR:

Premislim omenjenih šest področij v svojem življenju pod vidikom pasivnosti.

Na katerem področju pri sebi odkrivam največ pasivnosti?

Kje cenim stvari bolj kot ljudi? Kje so v mojem življenju že kolesnice?

Kdaj sem nazadnje tvegala in izid zaupal Bogu?